

ZARZĄDZENIE

Dnia 21 września 2023 r.

1. Na podstawie art. 135 § 4 i 6 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. Prawo o prokuraturze (Dz. U. z 2023, poz. 1360; dalej: „u.p.p.”) oraz art. 80 § 2b z dnia 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2023 poz. 217; dalej: „p.u.s.p.”), odmówić przyjęcia wniosku o zezwolenie na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej A. Z. - SSR [...] w W., A. W. - SSR [...] w W., A. K. - SSR [...] w W., M. M. - SSR [...] w W., A. C. - asesora SR [...] w W. oraz J. K. - prokurator Prokuratury Rejonowej [...] w W. z uwagi na oczywistą bezzasadność wniosku,

2. odpis zarządzenia doręczyć wnioskodawcy L. J. wraz z pouczeniem, że na zarządzenie to przysługuje zażalenie do Sądu Najwyższego – Izby Odpowiedzialności Zawodowej w terminie zawitym 7 dni od dnia jego doręczenia.

UZASADNIENIE

Z treści przepisu art. 135 § 4 u.p.p. oraz art. 80 § 2b p.u.s.p., wynika, że jeżeli wniosek o zezwolenie na pociągnięcie sędziego (prokuratora) do odpowiedzialności karnej nie odpowiada warunkom formalnym pisma procesowego określonym w Kodeksie postępowania karnego, przewodniczący sądu dyscyplinarnego odmawia, w drodze zarządzenia, jego przyjęcia. Ponadto dodatkową przesłanką zawartą w art. 80 § 2b p.u.s.p. uzasadniającą odmowę przyjęcia wniosku jest jego oczywista bezzasadność.

W postępowaniu immunitetowym obowiązek zgromadzenia materiału dowodowego przemawiającego za zasadnością żądania spoczywa na osobie inicjującej postępowanie. Wyjątek stanowi sytuacja, w której wnioskodawca z

przyczyn obiektywnych nie posiada realnych możliwości uzyskania materiału dowodowego, natomiast jego zgromadzenie jest możliwe w ramach działań sądu dyscyplinarnego. W odniesieniu do prokuratorów obowiązek ten wynika wprost z treści art. 135 § 6 u.p.p., natomiast w odniesieniu do sędziów (asesorów) obowiązek ten jest dorozumiany (por. uchwała SN z 19.09.2023 r., sygn. akt II ZIZ 21/23).

Wniosek złożony przez L. J. w dniu 14 września 2023 r. w przedmiocie pociągnięcia do odpowiedzialności karnej A. Z. - SSR [...] w W., A. W. - SSR [...] w W., A. K. - SSR [...] w W., M. M. - SSR [...] w W., A. C. - asesora SR [...] w W. oraz J. K. - prokurator Prokuratury Rejonowej [...] nie zawiera żadnego materiału dowodowego, lecz opiera się wyłącznie na subiektywnym poczuciu krzywdy wnioskodawcy. W związku z powyższym uznać należy, iż fakt popełnienia przez wskazanych we wniosku sędziów, asesora sądowego oraz prokuratora przestępstw z art. 212 § 1 k.k. oraz z art. 216 § 1 k.k. nie został uprawdopodobniony.

W tym stanie rzeczy, należało zarządzić jak na wstępie.

[M. T.]

[ms]